

LATVIJAS REPUBLIKAS EKONOMIKAS MINISTRIJA
PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBAS CENTRS

K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, LV – 1013 • tālr. (+371) 67388624 • fakss (+371) 67388634 • e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

SIA „Parking Control”
Reģ. Nr.40103272314
Pulkveža Brieža ielā 35
Rīgā, LV-1045

LĒMUMS
par nevienlīdzīgiem un netaisnīgiem līguma
noteikumiem
Rīgā

2010.gada 1.decembrī

Nr.4-lg

Patērētāju tiesību aizsardzības centrā (turpmāk – *PTAC*) laika periodā no 2010.gada marta līdz šim brīdim ir saņemti vairāk kā 20 patērētāju iesniegumi, ieskaitot arī elektroniskā pasta vēstules, saistībā ar SIA „Parking Control” (Reģ. Nr.40103272314) (turpmāk – *Sabiedrība*) rīcību, piemērojot patērētājiem Autostāvvietu lietošanas noteikumos (turpmāk – *Noteikumi*) 7.punktā norādīto līgumsodu LVL 20,00 apmērā sakarā ar samaksas par autostāvvietu izmantošanu neveikšanu. Tāpat arī iesniegumos norādīts, ka gadījumos, kad patērētāji nav veikuši apmaksu par autostāvvietu, attiecīgajām automašīnām tiek uzlikti riteņu bloķētāji, kas netiek noņemti līdz brīdim, kad patērētājs ir veicis soda naudas LVL 20,00 apmērā, kas ar katru nākamo dienu pieaug par LVL 20,00, samaksu.

Nemot vērā minēto, *PTAC*, pamatojoties uz *Patērētāju tiesību aizsardzības likuma* (turpmāk – *PTAL*) 25.panta 8.³ daļu un ceturtais daļas 6.punktu, uzsāka administratīvo lietu par līguma noteikumu izvērtēšanu.

PTAC, izskatot lietā esošos materiālus, **konstatē**:

1. Laika periodā no 2010.gada marta līdz šim brīdim *Sabiedrības* mājas lapā internetā www.pcl.lv, uz kuru norādīts arī *Sabiedrības Noteikumos*, ir ietvertas adreses (kopā 23), kurās *Sabiedrība* sniedz maksas autostāvvietas pakalpojumus, proti, paredzot maksu autostāvvietas izmantošanu LVL 1,00 (vai atsevišķās autostāvvietās LVL 0,50) par katru stundu. Savukārt gadījumos, kad patērētāji nav veikuši apmaksu par autostāvvietu,

attiecīgajām automašīnām tiek uzlikti riteņu bloķētāji, kas netiek noņemti līdz brīdim, kad patērētājs veicis soda naudas LVL 20,00 apmērā (kas ar katru nākamo dienu pieaug par LVL 20,00) samaksu. Turklāt, ja klients (patērētājs) patvaļīgi noņem vai bojā transportlīdzeklim uzlikto riteņu bloķēšanas iekārtu, klientam ir jāmaksā sods LVL 500,00 apmērā.

2. 2010.gada 10.martā, ņemot vērā saņemtās (tostarp, elektroniski) patērētāju sūdzības, PTAC uzsāka *Sabiedrības* īstenotās komercprakses izvērtēšanu un 2010.gada 9.aprīlī nosūtīja *Sabiedrībai* vēstuli Nr.21-07/2873-I-38 (turpmāk – *Pieprasījums*), kurā pieprasīja *Sabiedrībai* līdz 2010.gada 26.aprīlim sniegt informāciju: (1) par noteikumiem, kādi ir izvietoti *Sabiedrības* apkalpotajās maksas autostāvvietās, pievienojot noteikumu kopijas; (2) par to, kā vārdā vai uzdevumā (savā, maksas autostāvvietas īpašnieka vai citas personas) *Sabiedrība* īsteno attiecīgo komercpraksi, pievienojot attiecīgus dokumentārus pierādījumus (vismaz par autostāvvietām Hanzas ielā 16b, Rīgā; K.Valdemāra ielā 118, Rīgā; Brīvības ielā 89, Rīgā), piemēram, līgumu ar maksas autostāvvietu īpašniekiem kopijas; (3) par to, kāda informācija patērētājiem tiek sniegta par autostāvvietas apmaksas ar īsziņu starpniecību kārtību; (4) par to, kā patērētājiem ir iespējams identificēt personu (*Sabiedrības* darbinieku), kura iekasē piemēroto naudas sodu/līgumsodu, un kā patērētājam ir iespējams pārliecināties, ka konkrētā persona ir *Sabiedrības* darbinieks, kuram ir tiesības iekasēt patērētājiem uzlikto naudas sodu/līgumsodu; (5) par to, vai/kādu *Sabiedrība* izsniedz patērētājiem darījumu apliecināšanu dokumentu pēc tam, kad patērētājs ir veicis soda naudas/līgumsoda samaksu; (6) par to, uz kāda juridiska pamata *Sabiedrība* izmanto tiesiskās aizsardzības līdzekli – aizturējuma tiesības (riteņu bloķētāju uzlikšanu) – , tostarp, pirms patērētājam ir beidzies noteiktais naudas soda/līgumsoda samaksas termiņš.

3. 2010.gada 31.maijā PTAC saņēma *Sabiedrības* vēstuli Uz nr.21-07/3881-I-38 no 14.05.2010. (turpmāk – *Paskaidrojums*), kurā *Sabiedrība* informēja par sekojošo: (1) attiecīgo saimniecisko darbību *Sabiedrība* veic savā vārdā; (2) *Sabiedrība* nepiedāvā patērētājiem iespēju veikt apmaksu par autostāvvietu ar īsziņas starpniecību; (3) *Sabiedrības* darbiniekiem ir noteikta parauga formas tērpi ar atšķirības zīmēm un ir dienesta apliecības; (4) *Sabiedrība* kā par līgumsoda samaksu apliecināšanu dokumentu izsniedz stingrās uzskaites kvītis, kā arī (5) aizturējuma tiesības *Sabiedrība* izmanto, pamatojoties uz *Civillikuma* normām. Cita starpā *Sabiedrība* norādīja, ka tā nebija saņēmusi PTAC *Pieprasījumu*. *Paskaidrojumam* *Sabiedrība* pievienojusi autostāvvietas lietošanas noteikumus, kuru iesniegšanu PTAC bija pieprasījis *Sabiedrībai* tās īstenotās komercprakses izvērtēšanai.

4. 2010.gada 1.jūnijā PTAC darbinieks veica pārbaudi *Sabiedrības* apkalpotajā autostāvvietā K.Valdemāra ielā 118, Rīgā, konstatējot, ka *Sabiedrības* autostāvvietā izvietotie *Noteikumi* atšķiras no tiem *Noteikumiem*, kādus *Sabiedrība* ir iesniegusi PTAC. Vienlaicīgi tika konstatēts, ka nav iespējams apmaksāt par *Sabiedrības* autostāvvietas izmantošanu, proti, par apmaksas iespējām nebija informācijas arī apkārtņē esošajās tirdzniecības vietās *Maxima* un *SEB banka*. Pārbaudes rezultātā tika sastādīts Akts Nr.BN-I-38 par komercprakses, reklāmas un informācijas sabiedrības pakalpojuma atbilstību to reglamentējošo normatīvo aktu prasībām izvērtēšanu (turpmāk – *Akts*).

5. 2010.gada 23.septembrī PTAC Patēriņa preču uzraudzības daļas vecākā inspektore sastādīja dienesta ziņojumu (turpmāk – *Dienesta ziņojums*) par veiktajiem apsekojumiem *Sabiedrības* mājas lapā www.pcl.lv norādītajās *Sabiedrības* apkalpotajās autostāvvietās (Rīgā – Brīvības ielā 87, Brīvības ielā 89, Valkas ielā 1a, Hanzas ielā 16a, Skanstes ielā 7, Sporta ielā 9, K.Valdemāra ielā 49, K.Valdemāra ielā 41/43, Brīvības ielā 78a, Brīvības ielā 80, Miera ielā 1, Dzelzavas ielā 60, Katlakalna ielā 13, Satekles ielā 2,

Ludzas ielā 90, Maskavas ielā 7, Mārupes ielā 57, Vienības gatvē 79, Vienības gatvē 77, Kalnciema ielā 88, Slokas ielā 2b) un par apsekojumu laikā konstatēto.

6. 2010.gada 13.oktobrī *PTAC*, ievērojot *PTAL* 25.panta 8.³ daļu, sastādīja Patērētāju tiesību uzraudzības pasākumu izvērtējuma protokolu Nr.38 (turpmāk – *Protokols*), saskaņā ar kuru nolēma uzsākt administratīvo lietu par *Sabiedrības Noteikumu* 7. un 10.punkta (atsevišķās *Sabiedrības* autostāvvietās izvietoto *Noteikumu* 11.punktu) atbilstību *PTAL* regulējumam.

7. 2010.gada 1.novembrī *PTAC*, pamatojoties uz *Negotīgas komercprakses aizlieguma likuma* (turpmāk – *NKAL*) 15.panta otro daļu, vēstulē Nr.21-07/8554-I-38 *Par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā uzsākšanu, uzaicinājumu uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu un informācijas sniegšanu* (turpmāk – *Uzaicinājums*), pieprasīja *Sabiedrībai* līdz 2010.gada 15.novembrim sniegt pilnīgu un patiesu informāciju par to, cik līgumsodus un kādā apmērā *Sabiedrība* ir iekasējusi, kā arī atbilstoši *PTAL* 25.panta ceturtais daļas 4. un 6.punktam, 26.panta otrās daļas noteikumiem un saskaņā ar Ministru kabineta 2006.gada 1.augusta noteikumu Nr.632 „*Patērētāju tiesību aizsardzības centra nolikums*” (turpmāk – *Nolikums*) 6.3. un 6.4.apakšpunktu pieprasīja *Sabiedrībai* līdz 2010.gada 15.novembrim iesniegt detalizētu ekonomiski pamatotu skaidrojumu par *Noteikumu* 7.punktā ietvertā līgumsoda apmēru un piemērošanu, izvērtējot tā taisnīgumu, vienlaikus iesniedzot attiecīgus pierādījumus saviem argumentiem. Vienlaikus *PTAC*, ievērojot *PTAL* 25.panta astotās daļas 1.punktu, ierosināja *Sabiedrībai* līdz 2010.gada 15.novembrim iesniegt *PTAC* rakstveida apņemšanos novērst patērētāju tiesību pārkāpumus, nepiemērojot un grozot pirmsšķietami netaisnīgos līguma noteikumus.

8. 2010.gada 25.novembrī *PTAC* pieņēma Lēmumu „*Par administratīvā soda un tiesiskā pienākuma uzlikšanu*” Nr.E03-KREUD-60 (turpmāk – *Lēmums*) par *NKAL* 4.panta otrās daļas 2. un 3.punktā noteikto *negotīgas komercprakses* īstenošanu, ar kuru *Sabiedrībai* uzlika naudas sodu LVL 7000,00 apmērā un uzdeva par tiesisku pienākumu nekavējoties izbeigt *negotīgu komercpraksi*, kas izpaužas kā patērētāja lēmuma pieņemšanai nepieciešamas būtiskas informācijas par maksas autostāvvietu noklusēšana, nepatiesas informācijas sniegšana un riteņu bloķētāju uzlikšana/nenoņemšana līdz patērētājs ir veicis soda naudas samaksu.

PTAC, izvērtējot lietā esošajos materiālos minēto, **norāda**:

[1] Saskaņā ar *PTAL* 1.panta 3.punktu „*patērētājs*” ir fiziskā persona, kas izsaka vēlēšanos iegādāties, iegādājas vai varētu iegādāties vai izmantot precī vai pakalpojumu nolūkam, kurš nav saistīts ar tās saimniecisko vai profesionālo darbību. Līdz ar to personas, kuras izmanto *Sabiedrībai* piederošo autostāvvietu pakalpojumus, proti, novietojušas transportlīdzekli *Sabiedrības* autostāvvietas teritorijā nolūkam, kas nav saistīts ar saimniecisko vai profesionālo darbību, ir uzskatāmas par patērētājiem. Savukārt *Sabiedrība* ir atzīstama par pakalpojuma sniedzēju atbilstoši *PTAL* 1.panta 4.punktam, jo ir persona, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros sniedz pakalpojumu patērētājam, līdz ar to *Noteikumiem* ir jāatbilst *PTAL* prasībām.

[2] Saskaņā ar *PTAL* 25.panta ceturtais daļas 6.punktu *PTAC* funkcijās ietilpst „*patērētāju tiesību ievērošanas uzraudzība līgumu projektos un līgumos, ko patērētāji slēdz ar ražotājiem, pārdevējiem vai pakalpojumu sniedzējiem, arī normatīvajos aktos paredzēto darbību veikšana, lai ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs grozītu līguma projektu vai pārtrauktu pildīt līguma noteikumus, ja līguma projektā vai noslēgtajā līgumā konstatēti netaisnīgi vai neskaidri noteikumi*”.

Pamatojoties uz *PTAL* 25.panta 8.³daļu, kas nosaka, ka „*Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, saņēmis personas iesniegumu par netaisnīgiem līguma noteikumiem vai citu patērētāju tiesību aizsardzības normatīvo aktu pārkāpumu, izvērtē, vai ir pieļauts patērētāju tiesību pārkāpums, kas radījis vai varētu radīt būtisku kaitējumu patērētāju kolektīvajām interesēm. (...)*”, *PTAC* 2010.gada 13.oktobrī, sastādot *Protokolu*, uzsāka administratīvo lietu par *Noteikumu* 7.punktā ietvertās soda naudas (līgumsoda) LVL 20,00 apmērā un *Sabiedrības* mājas lapā internetā www.pcl.lv ievietoto *Noteikumu* 10.punktā (atsevišķu *Sabiedrības* autostāvvietās izvietoto *Noteikumu* 11.punkts) ietvertās soda naudas (līgumsoda) LVL 500,00 apmērā atbilstību *PTAL* regulējumam.

Nemot vērā, ka *Sabiedrība PTAC Uzaicinājumā* noteiktajā termiņā nesniedza ekonomiski pamatotu skaidrojumu par *Noteikumu* 7.punktā un *Sabiedrības* mājas lapā internetā www.pcl.lv ievietoto *Noteikumu* 10.punktā (atsevišķu *Sabiedrības* autostāvvietās izvietoto *Noteikumu* 11.punkts) ietvertās soda naudas (līgumsoda) apmēru un piemērošanu, kā arī atbilstoši *PTAL* 25.panta astotās daļas 1.punktam neiesniedza rakstveida apņemšanos, tātad nenovērsa *PTAC* konstatēto patērētāju tiesību pārkāpumu, tad *PTAC* saskaņā ar *PTAL* 25.panta astotās daļas 2.punktu, kas nosaka: „*Ja konstatēts patērētāju tiesību pārkāpums, kas skar patērētāju grupas intereses (patērētāju kolektīvās intereses), un tas var radīt zaudējumus vai kaitējumu patērētājiem, arī atsevišķam patērētājam, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, izvērtējis pārkāpuma raksturu un būtību, kā arī citus aspektus, ir tiesīgs veikt vienu vai vairākas šādas darbības: (...)pieņemt lēmumu, ar kuru uzdod ražotājam, pārdevējam vai pakalpojuma sniedzējam izbeigt pārkāpumu un veikt noteiktas darbības tā ietekmes novēršanai, nosakot termiņu šo darbību izpildei*”, savas kompetences ietvaros ir tiesīgs pieņemt patērētāju kolektīvo interešu lēmumu par netaisnīgiem un nevienlīdzīgiem līguma noteikumiem.

[3] Saskaņā ar *PTAL* 3.panta 2.punkta noteikumiem „*patērētāja tiesības ir pārkāptas, ja nav ievērots līgumslēdzēju pušu vienlīdzības princips un līguma noteikumi ir netaisnīgi*”. Saskaņā ar *PTAL* 6.panta pirmo daļu „*ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs nedrīkst piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem*”. Turklāt *PTAL* 5.panta otrās daļas 4.punkts paredz, ka līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie noteic, ka patērētājs atsakās no savām likumīgajām tiesībām. Tātad atbilstoši *PTAL* 6.panta pirmās daļas noteikumiem *Sabiedrība* nedrīkst iekļaut netaisnīgus līguma noteikumus patērētājiem piedāvātajos līgumos un līgumu projektos. *PTAL* 6.panta ceturtajā daļā noteikts, ka „*novērtējot līguma noteikumus, ņem vērā pārdotās preces vai sniegtā pakalpojuma raksturu, visus apstākļus, kādos līgums noslēgts, kā arī noslēgtā līguma un ar to saistītā līguma noteikumus*”.

[4] *PTAC* norāda, ka klients, izmantojot *Sabiedrības* autostāvvietu, saskaņā ar *Civillikuma* 1428.panta trešo daļu, kas paredz, ka „*Griba ir izteikta klusējot, kad tā izpaužas bez tieša mērķa izteikt gribu taisni šajā izpratnē. Darbībai, kas uzskatāma par klusējot izdarītu gribas izteikumu, jābūt tādai, lai no tās varētu droši secināt tādas gribas esamību*”, klusējot ir izteicis gribu slēgt civiltiesisku darījumu par transportlīdzekļa novietošanu *Sabiedrības* autostāvvietā. Līdz ar to, ievērojot *Civillikuma* 1537.pantu, kas nosaka, ka „*Ja līgumu slēdz starp klātneesošiem, tad tas uzskatāms par noslēgtu no tā brīža, kad priekšlikuma piedāvātāju ir sasniegusi priekšlikuma saņēmēja beznosacījuma piekrišana*”, starp *Sabiedrību* un patērētājiem noslēgtais līgums par autostāvvietas pakalpojumu izmantošanu ir uzskatāms par līgumu, kas noslēgts starp klātneesošiem. Līdz ar to *Noteikumi* saskaņā ar *PTAL* 6.panta piektajā daļā noteikto: „*līguma noteikums vienmēr ir uzskatāms par savstarpēji neapspriestu, ja līgums sastādīts iepriekš un*

patērētājam nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus”, ir uzskatāmi par neapspriedtiem, izņemot tā līguma būtiskās sastāvdaļas.

PTAL 6.panta septītā daļa nosaka, ka „ja ražotājs, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs apgalvo, ka līguma noteikumi ir savstarpēji apspriesti ar patērētāju, viņa pienākums ir to pierādīt”. PTAC norāda, ka par apspriedtiem līguma noteikumiem uzskatāmi līguma noteikumi, par kuriem līgumslēdzējas puses, savstarpēji apspriežot (savstarpēji apmainoties viedokļiem), ir vienojušās. Līdz ar to parakstīts līgums pats par sevi nav pietiekams pierādījums tam, ka līgumslēdzēji savstarpēji apsprieda katru līguma noteikumu atsevišķi.¹ Vistipiskākais šāda gadījuma piemērs ir tipveida jeb standartlīgums. Šāds viedoklis ir pamatots arī tiesību doktrīnā: „standartlīgumi per se tiek uzskatīti par neapspriežamiem, tāpēc standartnoteikumu piemērošanas gadījumā faktiski nav nekādas juridiskas iespējas izvairīties no Netaisnīgu līgumu direktīvas piemērošanas. Pat skaidri izteikts patērētāja apliecinājums, ka viņš ir iepazīstināts ar līguma standartnoteikumiem un vienojies par tiem neizslēdz direktīvas piemērošanu”.² Līdz ar to PTAC no lietā esošajos materiālos minētā secina, ka Sabiedrība patērētājiem piedāvā iepriekš sastādītus Noteikumus.

Nemot vērā minēto, uzskatāms ka Noteikumu 7.punkts, atsevišķu Sabiedrības autostāvvietās izvietoto Noteikumu 11.punkts un Sabiedrības mājas lapā internetā www.pcl.lv ievietoto Noteikumu 10.punkts, kā arī Noteikumu 12.punkts Sabiedrības un patērētāju starpā ir savstarpēji neapspriedti.

[5] Sabiedrības mājas lapā internetā www.pcl.lv izvietoto Noteikumu 7.punkts (arī Autostāvvietās pieejamo Noteikumu 7.punkts) paredz, ka „Ja autostāvvietā esošā transporta līdzeklī neatrodas šo noteikumu 6.punktā noteiktajā kārtībā novietota derīga atļauja vai nav veikta autostāvvietas lietošanas priekšapmaksa, izmantojot kases aparātu, vai nav veikta stāvvietas lietošanas apmaksas uzsākšana, izmantojot SMS apmaksas pakalpojumu attiecībā uz transporta līdzekli, tajā skaitā tā lietotāju, turētāju, īpašnieku tiek piemērota līgumsoda sankcija atkarībā no nelikumīgās autostāvvietas lietošanas ilguma izrakstīta kvīts par soda naudas summu **20 LVL apmērā samaksu par katru dienu, kamēr transporta līdzeklis atrodas autostāvvietā, kā arī autostāvvietas operatora pilnvarota persona ir tiesīga izmantot transportlīdzekļu riteņu bloķēšanas iekārtu**”.

Vērtējot Noteikumu, kas ir pieejami Sabiedrības mājas lapā internetā www.pcl.lv un PTAC pārbaudēs veikto fotouzņēmumu materiālos esošo informāciju, 7.punktu, konstatējams, ka, ja autostāvvietā esošā transportlīdzeklī neatrodas šo Noteikumu 6.punktā noteiktajā kārtībā novietota derīga atļauja, attiecībā uz transportlīdzekli, tajā skaitā tā lietotāju, turētāju, īpašnieku tiek piemērota līgumsoda sankcija atkarībā no nelikumīgās autostāvvietas lietošanas ilguma uzrakstīta kvīts par soda naudas summu LVL 20,00 apmērā samaksu, par katru dienu, kamēr transportlīdzeklis atrodas autostāvvietā. Autostāvvietas pilnvarotā persona ir tiesīga izmantot transportlīdzekļu riteņu bloķēšanas iekārtu. Turklāt atsevišķu Sabiedrības autostāvvietu izvietoto Noteikumu 7.punktā noteikts, ka soda naudas apmērs, tiek noteikts saskaņā ar teritorijas operatora noteiktu tarifu. No PTAC rīcībā esošajos patērētāju iesniegumos minētā konstatējams, ka patērētājiem lielākoties netiek dota iespēja veikt samaksu par autostāvvietas izmantošanu, līdz ar to tiek izrakstīta gan soda kvīts, gan arī transportlīdzekļa ritenim tiek piestiprināts bloķētājs. Līdz ar to, ja patērētājs neveic tūlītēju soda naudas samaksu, tad par katru nākamo dienu līgumsods pieaug par naudas summu LVL 20,00 apmērā.

¹ Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 7.marta sprieduma lietā Nr.C30519003 motīvu daļas 14.punkts.

² Zadraks G. „Direktīvas 93/13/EEK par netaisnīgiem noteikumiem patērētāju līgumos nepieciešamā reforma”// Likums un Tiesības, 2005., Nr.4, 103.lpp

[5.1] Vērtējot Noteikumu 7.punktu, jāņem vērā, ka Lēmumā PTAC konstatēja, ka Noteikumu 7.punktā ietvertā aizturējuma tiesība ir pretrunā ar Civillikuma prasībām, un, proti: „Saskaņā ar Civillikuma 1734.pantu uz aizturējuma tiesības pamata tā persona, kuras rokās atrodas kāda lieta, var to neizdot tik ilgi, kamēr nav nolīdzināts kāds viņas pašas prasījums.

Vadoties no civiltiesību teorijas, aizturējuma tiesības ir viens no saistību tiesību aizsardzības veidiem, kuras izlietojamas tikai Civillikumā norādītajos gadījumos. Savukārt konkrētus gadījumus, kad aizturējuma tiesības var izmantot kā tiesiskās aizsardzības līdzekli, nosaka Civillikuma tālākie panti. Šāda tiesība ir, pirmkārt, zemes gabala iznomātājam, ja nomnieks nokavē maksājumus vai ir radījis pamatu citādiem no līguma izrietošiem prasījumiem. Tāda pati tiesība ir iznomātājam pret apakšnomnieku, kuram nomnieks nodevis tālāk savas nomas tiesības (Civillikuma 1735.pants). Otrkārt, aizturējuma tiesība ir ēkas, telpas vai augļu iegūšanai neparedzēta zemes gabala izīrētājam pret īrnieku vai apakšīrnieku tādu prasījumu dēļ, kuri izriet no īres līguma (Civillikuma 1736.pants).³

PTAC norāda, ka svešas lietas aizturējuma tiesība ir izņēmums no vispārējā principa, pēc kura jebkuri konflikti atrisināmi tiesā. Aizturējuma tiesības ir īpašs tiesiskās aizsardzības līdzeklis, kas nevar tikt izmantots sistemātiski. Tāpēc aizturējuma tiesības izmantojamas tikai Civillikuma 1734.pantam sekojošajos pantos noteiktajā kārtībā un gadījumos. Aizturējuma tiesības nedrīkst pielietot gadījumos, kas nav likumā tieši norādīti, bet tikai iepriekš minētajos gadījumos, kas paredzēti Civillikuma 1735. un 1736.pantā. Līdz ar to Civillikums neparedz aizturējuma tiesību izmantošanu citos gadījumos, kā tas noteikts Civillikumā un citos normatīvajos aktos.

PTAC uzsver, ka, tā kā Noteikumu 7.punkta daļā paredzētais: „autostāvvietas operatora pilnvarota persona ir tiesīga izmantot transportlīdzekļu riteņu bloķēšanas iekārtu”, nav neviens no Civillikumā noteiktajiem aizturējuma tiesību pielietošanas gadījumiem, tad, pamatojoties uz PTAL 5.panta otrās daļas 5.punktu, kas nosaka, ka „Līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām”, kontekstā ar PTAL 6.panta trešās daļas 1.punktu ir uzskatāms par netaisnīgu līguma noteikumu, jo tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Līdz ar to, ja Sabiedrība saskaņā ar Noteikumu 7.punktu izmanto transportlīdzekļa bloķēšanas iekārtu, nenotiekot to līdz brīdim, kamēr klients nav veicis izrakstītajā soda kvītī norādītās naudas summas apmaksu, klientam tiek radīti zaudējumi, piemēram, ja klientam nav iespējams soda kvītī norādītajā termiņā veikt līgumsoda samaksu, tad viņam nav iespējas lietot konkrēto transportlīdzekli līdz brīdim, kamēr nebūs veikta soda kvīts samaksa. Vadoties no PTAC rīcībā esošajiem materiāliem, secināms, ka transportlīdzekļa īpašniekam, turētājam vai lietotājam tiek liegta iespēja izmantot minēto automašīnu līdz pat vairākām stundām un dienām. Tādējādi, ievērojot Noteikumu 7.punktu, ja soda kvītī norādītā naudas summa netiek apmaksāta tajā pašā dienā, līgumsoda apmērs tiek palielināts par Noteikumos un soda kvītī noteikto naudas summas apmēru LVL 20,00 par katru dienu.

Vadoties no Civillikuma 1770.panta, jebkāds mantisks samazinājums, zudums vai bojājums, kā arī peļņas atrāvums, papildus izdevumi un citas mantiski novērtējamas tiesību aizskārumu sekas tiek raksturoti kā zaudējumi. Zaudējumu atlīdzības pienākums rodas sakarā ar neatļautu darbību, proti, tās pamati ir – nodarītāja prettiesiska rīcība, zaudējumu esamība un cēloniskais sakars. Konkrētajā situācijā Sabiedrība, piemērojot

³ Torgāns K., Saistību tiesības II daļa Mācību grāmata, TNA, 2008, Rīga, 218.lpp.

Noteikumu 7.punktā noteiktās tiesības, pārkāpj gan Civillikuma normas, kas regulē aizturējuma tiesības, gan arī PTAL noteikto līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu un labticīguma prasības, nostādot patērētāju neizdevīgā stāvoklī. Līdz ar to Sabiedrības prettiesiska rīcība, zaudējumi, ko tā ir radījusi klientam (patērētājam), var būt par pamatu tiešo zaudējumu atlīdzībai. Civillikuma 1773.pants paredz, ka „Zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās vai nepieciešamās sekas (...)”. PTAC norāda, ka, pamatojoties uz Civillikuma 1775.pantu un ņemot vērā civiltiesību teorijā noteiktos priekšnoteikumus zaudējumu atlīdzības prasības apmierināšanai, t.i., prettiesiska rīcība (darbībai vai bezdarbība), personas vaina, zaudējumu esamība un to konkrēts apmērs, cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem, katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Līdz ar to, ievērojot iepriekš sniegto skaidrojumu, PTAC norāda, ka saskaņā ar PTAL 6.panta trešās daļas 1.punktu kontekstā ar PTAL 5.panta otrās daļas 5.punktu Noteikumu 7.punkts daļā: „(...) autostāvvietas operatora pilnvarota persona ir tiesīga izmantot transportlīdzekļu riteņu bloķēšanas iekārtu” ir netaisnīgs līguma noteikums un rada tūlītēju un būtisku kaitējumu tiem patērētājiem, kuri izmanto Sabiedrības pakalpojumus, proti, novieto transportlīdzekļus Sabiedrības autostāvvietās. Savukārt, piemērojot konkrēto noteikumu attiecībā pret patērētājiem, Sabiedrība īsteno agresīvu komercpraksi, jo faktiski konkrētā darbība ir atzīstama par nesamērīgas ietekmes/piespiedu līdzekļu un draudu izmantošanu, tajā skaitā draudot veikt nelikumīgas darbības gadījumā, ja patērētājs neveiks apmaksu par pakalpojumu, pakļaujot patērētāju spiedienam, kas var negatīvi ietekmēt vidusmēra patērētāja rīcības brīvību attiecībā uz pakalpojumu un tā rezultātā patērētājs var pieņemt tādu lēmumu par pakalpojuma saņemšanu un līgumsoda samaksu, kādu viņš citādi nepieņemtu.

PTAC ieskatā Sabiedrības nesamērīgā ietekme šajā gadījumā izpaužas arī tajā apstākļi, ka attiecīgajos gadījumos, kad patērētājs nav veicis samaksu par autostāvvietas izmantošanu, patērētājiem faktiski nav dota izvēles brīvība. Patērētājam obligāti uzreiz ir jāsamaksā piemērotais līgumsods vai arī patērētājs ir spiests izmantot pakalpojumu (autostāvvietu) ilgāk (jo automašīnai tiek uzlikts riteņu bloķētājs), bez iespējām izmantot savu mantu, par ko attiecīgi ir jāmaksā vēl papildu līgumsods Ls 20,00 dienā.

Vienlaicīgi PTAC norāda, ka tas, ka Sabiedrība maksas autostāvvietā sniedz informāciju par to, ka „Teritorijā tiek izmantoti transportlīdzekļu riteņu bloķētāji”, nenovērš Sabiedrības īstenotās komercprakses agresīvo raksturu, jo, kā jau iepriekš minēts, Sabiedrības darbības, kā transportlīdzekļu bloķētāju uzlikšana un to nenoņemšana līdz patērētājs nav veicis līgumsoda samaksu, ir pretlikumīgas un, draudot veikt pretlikumīgas darbības, izmantojot nesamērīgu ietekmi prettiesiski pielietot piespiedu līdzekli, Sabiedrība īsteno agresīvu komercpraksi”.

[5.2] Noteikumu, kas ievietoti Sabiedrības mājas lapā internetā www.pcl.lv, 10.punkts un atsevišķās Sabiedrības autostāvvietās izvietoto Noteikumu 11.punkts nosaka: „Gadījumā, ja autostāvvietas lietotājs patvaļīgi noņēma vai bojāja uzlikto transportlīdzekļu riteņu bloķēšanas iekārtu, tad viņam ir jāsamaksā **sods 500,-LVL apmērā**”.

Vērtējot Noteikumu 7.punktu un Noteikumu 10.punktu (atsevišķās autostāvvietās izvietoto Noteikumu 11.punkts), secināms, ka, tā kā Sabiedrība, izrakstot soda kvīti, patērētājam (transportlīdzekļa īpašniekam, turētājam) piemēro līgumsodu LVL 20,00 apmērā un attiecīgajam transportlīdzeklim tiek uzlikts riteņu bloķētājs, faktiski situācijā, ja patērētājs, uzskatot, ka viņam netika nodrošināta iespēja veikt samaksu par autostāvvietas pakalpojumu izmantošanu un soda kvīts līdz ar to ir izrakstīta nepamatoti, pašrocīgi noņem transportlīdzekļa riteņu bloķētāju, Sabiedrība par šādu rīcību piemēro

Noteikumu 10.punktā (atsevišķās autostāvvietās izvietoto *Noteikumu* 11.punkts) minēto līgumsodu LVL 500,00 apmērā.

PTAC atzīmē, ka saskaņā ar *Civillikuma* 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi, taču līgumsods nav līdzeklis, ar kura palīdzību kreditors ir tiesīgs iedzīvoties uz parādnieka rēķina (peļņas avots), kas ir pretēji tiesību izmantošanas labticīguma principam. Turklāt jāņem vērā, ka līgumsoda uzdevums ir ietekmēt parādnieka saistību izpildi, nevis kreditora labuma gūšanu papildus parādnieka pamatsaistībai. Vienlaikus uzsveram, ka *Civillikuma* mērķis ir izveidot līgumsodu par tādu tiesisku instrumentu, kas palīdzētu iespaidot līdzēju rīcību, lai līgums tiktu izpildīts, to pierāda tas, ka līgumsods ir saistību tiesību pastiprinājums, kā arī tas, ka pēc vispārējā principa „*pacta sunt servanda*” pušu starpā noslēgtais līgums ir jāpilda. Lai arī *Civillikuma* 1717.pantā ir noteikts, ka līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, tomēr *PTAL* ir paredzēts izņēmums, proti, līgumsods nedrīkst būt neproporcionāli liels. Lai arī *Civillikuma* 1717.pantā ir noteikts, ka līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, tomēr *PTAL* ir paredzēts izņēmums, proti, līgumsods nedrīkst būt neproporcionāli liels. Turklāt arī *Civillikuma* 1.pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Civiltiesību doktrīnā pastāv viedoklis, ka labas ticības princips nozīmē to, ka katram savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāizpilda, ievērojot citu personu pamatotas intereses.⁴ Līdz ar to secināms, ka *Sabiedrība* nedrīkst pielietot *Noteikumos* ietvertos līgumsodus LVL 20,00 apmērā un LVL 500,00 apmērā pretēji labiem tikumiem.

PTAC norāda, ka saskaņā ar *PTAL* 6.panta trešās daļas 4.punktu par netaisnīgiem līguma noteikumiem ir uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš nepilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu. Līgumsoda funkcija ir atturēt patērētāju no līgumsaistību nepildīšanas, tomēr *PTAL* 6.panta trešās daļas 4.punktā minētais princips ir noteikts, lai nepieļautu to, ka patērētājam tiek piemērots **neproporcionāls līgumsods**. Uzsveram, ka, vērtējot līgumsodu proporcionalitāti, ir jāņem vērā arī *PTAL* 5.pantā noteiktais līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības princips. No tā izriet, ka, vērtējot līgumsoda apmēru, jāievēro arī labticīguma prasības, kā arī tas, ka līgumsoda apmērs nedrīkst būt tāds, kas nostāda patērētāju neizdevīgā stāvoklī, t.i., līgumsods nedrīkst būt „paverdzinošs” vai nesamērīgi liels, kā arī samērīguma kritērijs, ievērojot, ka „*pie samērīguma noteikšanas jāņem vērā visas kreditora intereses un parādnieka spējas*”.⁵ Papildus minētajam norādām, ka tiesību teorijā pastāv viedoklis, ka dažkārt augsta līgumsoda iekļaušana rada aizdomas par iepriekš izplānotu nesamērīga labuma gūšanu (dažkārt – par parādnieka bezizejas stāvoklī dotu piekrišanu, citkārt- par vieglprātīgu paļaušanos, ka nekas netraucēs saistību izpildīt).⁶

Līdz ar to uzsveram, ka, lai arī līgumsoda funkcija ir atturēt patērētāju no līgumsaistību nepildīšanas, tomēr iepriekš minētais līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības princips ir noteikts, lai nepieļautu to, ka patērētājam tiek piemērots nepamatoti liels līgumsods. Vienlaikus *PTAC* atzīmē, ka Augstākā tiesa, vērtējot līgumsoda samērīgumu, ir konstatējusi, ka „*līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu par vispārēju principu tiesībās ir atzīstams soda samērīguma princips*.”

⁴ Balodis K. Labas ticības princips mūsdienu Latvijas civiltiesībās, Latvijas Vēstnesis, Jurista Vārds, 03.12.2002., Nr.24.

⁵ LR Civillikuma komentāri, Saistību tiesības (1401.-2400). Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā, 2000, 225.lpp.

⁶ Torgāns K. Saistību tiesības I daļa, Mācību grāmata, TNA, Rīga, 2006, 127.lpp.

Tādējādi, lai arī līgumsods nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, zaudējumu apmērs var būt nozīmīgs arguments gadījumā, ja tiek apstrīdēts līgumsoda samērīgums”.⁷ Papildinot iepriekš norādīto, PTAC vērš uzmanību arī uz minētā sprieduma motīvu daļas 12.punktā noteikto: „Šādi pārmērīgi līgumsodi ne tikai kļūst par kreditora nesamērīgas iedzīvošanās avotu, bet negatīvi ietekmē arī civiltiesisko apgrozību”. Ievērojot augstāk minēto, PTAC norāda, ka, lai arī līgumsoda funkcija ir atturēt patērētāju no līgumsaistību pārkāpšanas, **taču ar līgumsoda palīdzību nedrīkst iedzīvoties uz otras puses rēķina.**

Ņemot vērā PTAC rīcībā esošo informāciju un ievērojot, ka PTAC jau ir vērtējis līdzīga satura autostāvvietu pakalpojumu noteikumu 7.punktu, PTAC ieskatā Noteikumu 7.punkts, pamatojoties uz PTAL 6.panta trešās daļas 1. un 4.punkta noteikumiem (kontekstā ar PTAL 5.panta otrās daļas 5.punktu), ir uzskatāms par netaisnīgu līguma noteikumu.

Vadoties no PTAC rīcībā esošās informācijas un ņemot vērā, ka PTAC jau ir vērtējis līdzīga satura autostāvvietu noteikumos ietvertu aizturējuma tiesību atbilstību Civillikuma 1735. un 1736.pantam, kā arī ievērojot to, ka PTAC rīcībā nav dokumenti, kas pierādītu Sabiedrības atbilstību zemes nomnieka statusam, Noteikumu 10.punkts (atsevišķu Noteikumu 11.punkts), kas paredz: „Gadījumā, ja autostāvvietas lietotājs patvaļīgi noņēma vai bojāja uzlikto transportlīdzekļu riteņu bloķēšanas iekārtu, tad viņam ir jāsamaksā **sods 500,-LVL apmērā**”, ir uzskatāms par netaisnīgu līguma noteikumu PTAL 6.panta trešās daļas 4.punkta izpratnē, jo paredz patērētājam maksāt līgumsodu LVL 500,00 apmērā par patvaļīgu riteņu bloķēšanas iekārtu noņemšanu, neskatoties uz to, ka no PTAC rīcībā esošās informācijas Sabiedrībai nav tiesiska pamata piemērot aizturējuma tiesības.

[6] Sabiedrības Noteikumu (gan autostāvvietās pieejamo, gan arī Sabiedrības mājas lapā internetā www.pcl.lv izvietoto) 2.punkts nosaka, ka „Šie autostāvvietas lietošanas noteikumi ir saistoši jebkurām personām, transportlīdzekļu lietotājiem, turētājiem vai īpašniekiem. Iebraucot autostāvvietā transporta līdzekļu lietotājs pilnībā piekrīt šiem noteikumiem un atzīst tos par sev, kā arī transporta līdzekļa turētājam, īpašniekam saistošiem”.

Savukārt Noteikumu 12.punkts paredz, ka „Piedziņas darbības par neveiktajiem maksājumiem SIA „Parking Control” veic pret **automašīnas īpašnieku**, tajā skaitā arī gadījumā, ja automašīnu autostāvvietā novietojusi cita persona. SIA „Parking Control” ir tiesības nodot parāda piedziņu citām personām”. Tādējādi secināms, ka neatkarīgi no tā, kura persona ir noslēgusi līgumu ar Sabiedrību par autostāvvietas pakalpojuma izmantošanu, respektīvi, civiltiesisku līgumu par konkrētu tiesisku darījumu, atbildība par līguma izpildījumu saskaņā ar Noteikumiem ir paredzēta automašīnas īpašniekam, proti, personai, kura, iespējams, attiecīgo līgumu nemaz nav noslēgusi.

[6.1] PTAC vērš Sabiedrības uzmanību uz to, ka saskaņā ar Civillikuma 1519.pantu, kas nosaka, ka „No līguma izrietošās tiesības un saistības, ciktāl tās nav tīri personiskas, pāriet uz līdzēju mantiniekiem un tiesību pēcniekiem, ja vien likumā nav paredzēts noteikts izņēmums. Bez šā gadījuma, trešām personām neizriet no līguma vispār ne tiesības, ne saistības, ja vien līdzēji nav viņu vietnieki (1515. – 1518.p.)”. Minētā Civillikuma panta otrā daļa satur saistību tiesību pamatprincipu: darījuma dalībnieki iegūst tiesības un uzņemas pienākumus katrs tikai sev.⁸ Tāpat arī Civillikuma 1546.pants pirmā

⁷ Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 14.maija sprieduma lietā Nr.SKC-212 par līgumsoda samazināšanas tiesisko pamatu motīvu daļas 13., 14.punkts.

⁸ LR Civillikuma komentāri, Saistību tiesības (1401.-2400). Prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā, 2000, 84.lpp.

daļa nosaka, ka „Līgums, kurā apsolīts, ka trešā persona kaut ko izpildīs, nesaista ne apsolītāju, ne arī trešo personu”. Šī *Civillikuma* norma paredz četrus izņēmuma gadījumus, kuros līgums saista arī kādu trešo personu. Proti, (1) kad kāds uzņemas svešu parāda saistību; (2) kad kāds apsola gādāt par sevi galvnieku; (3) kad kādas personas lietvedis dod apsolījumu un apgalvo, ka šī persona to apstiprinās; (4) kad apsolījums dots, nodrošinot ar līgumsodu vai uzņemoties atlīdzināt zaudējumus. *Civillikuma* 1546.panta komentārā minēts, ka augstāk norādītie ir četri atšķirīgi gadījumi, kad līdzēja apsolījums par trešo personu rada juridiskas sekas pašam līdzējam, neradot pienākumus trešai personai.⁹ Turklāt atbilstoši *Civillikuma* 1522.pantam daļā: „Kamēr trešā persona nav pievienojusies līgumam (1521.p.), tas pastāv tikai starp tā slēdzējiem (...)” un *Civillikuma* 1521.pantam „Tiesība, kas izriet no tāda līguma (1520.p.), trešais personai kļūst patstāvīga un neatkarīga no tā gribas, kam apsolījums dots, tikai tad, kad viņa pati pievienojas līgumam”. Tātad no minētā secināms, ka, lai trešajai personai, t.i. turētājam un/vai īpašniekam, būtu saistošs līgumslēdzēju pušu, t.i. *Sabiedrības* un automašīnas lietotāja, starpā noslēgtais līgums, ir jābūt vienas puses apsolījumam otrai par labu kādai trešajai personai, turklāt trešajai personai ir jāpievienojas noslēgtajam līgumam.

Papildinot iepriekš minēto, *PTAC* norāda, ka gadījumā, ja līgumu par maksas autostāvvietas izmantošanu noslēdz automašīnas lietotājs, kurš nav automašīnas turētājs un/vai īpašnieks, *Noteikumos* noteiktais pakalpojuma izmantotāja apsolījums, ka *Noteikumos* noteiktās saistības uzņemas ne tikai viņš pats, bet arī transportlīdzekļa turētājs un/vai īpašnieks, proti, trešā persona, nav saistošs transportlīdzekļa turētājam un/vai īpašniekam. Turklāt jāņem vērā arī tas, ka nereti transportlīdzekļa īpašnieks var būt transportlīdzekļu līzings pakalpojumu sniedzējs. Līdz ar to *Sabiedrībai* nav tiesiska pamata no attiecīgā autostāvvietas pakalpojuma izrietošo saistību izpildes, tostarp, līgumsoda samaksas piedziņu vērst pret transportlīdzekļa turētāju un/vai īpašnieku, ja *Noteikumos* nav ievērojusi cita persona, kas nav transportlīdzekļa turētājs vai īpašnieks.

Ņemot vērā sniegto skaidrojumu, *PTAC* vērs uzmanību *PTAL* 5.panta otrās daļas 5.punktā noteikto: „Līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām”. Savukārt atbilstoši *PTAL* 6.panta trešās daļas 1.punktam par netaisnīgiem uzskatāmi tādi līguma noteikumi, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, proti, pretrunā ar *PTAL* 5.pantu. Tādējādi, vadoties no augstāk minētā, *Noteikumu* 12.punkts daļā: „Piedziņas darbības par neveiktajiem maksājumiem *SIA* „Parking Control” veic pret **automašīnas īpašnieku**, tajā skaitā arī gadījumā, ja automašīnu autostāvvietā novietojuši cita persona. (...)”, ir uzskatāms par netaisnīgu līguma noteikumu *PTAL* 6.panta trešās daļas 1.punkta izpratnē kontekstā ar *PTAL* 5.panta otrās daļas 5.punktu, jo tas pretēji līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principam patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pamatojoties uz *PTAL* 1.panta 3.punktu un 5.punktu, 3.panta 2.punktu, 5.panta otrās daļas 4. un 5.punktu, 6.pantu, 25.panta ceturtais daļas 4. un 6.punktu un astotās daļas 2.punktu, *Civillikuma* 1428., 1519., 1521., 1522., 1537., 1546., 1716., 1717., 1735., un 1736.pantu, *PTAC* **uzdod Sabiedrībai:**

1. Pārtraukt pildīt ar patērētājiem noslēgtajos līgumos un izslēgt no patērētājiem piedāvātajiem *Noteikumu* projektiem tāda paša satura noteikumus kā *Noteikumu* 7.punkts;

⁹Turpat ,101.lpp.

2. Pārtraukt pildīt ar patērētājiem noslēgtajos līgumos un izslēgt no patērētājiem piedāvātajiem *Noteikumu* projektiem tāda paša satura noteikumus kā *Noteikumu* 10.punkts (atsevišķu autostāvvietās pieejamo *Noteikumu* 11.punkts), kas paredz: „*Gadījumā, ja autostāvvietas lietotājs patvaļīgi noņēma vai bojāja uzlikto transportlīdzekļu riteņu bloķēšanas iekārtu, tad viņam ir jāsamaksā sods 500,-LVL apmērā*”;
3. Pārtraukt pildīt ar patērētājiem noslēgtajos līgumos tāda paša satura noteikumus kā *Noteikumu* 12.punkts daļā: „*Piedziņas darbības par neveiktajiem maksājumiem SIA „Parking Control” veic pret automašīnas īpašnieku, tajā skaitā arī gadījumā, ja automašīnu autostāvvietā novietojusi cita persona. (..)*” attiecībā uz gadījumiem, kad automašīnu autostāvvietā nav novietojis automašīnas īpašnieks;
4. Grozīt patērētājiem piedāvātajā *Noteikumu* projektā 12.punktu, kas ir tāda paša satura kā *Noteikumu* 12.punkts daļā: „*Piedziņas darbības par neveiktajiem maksājumiem SIA „Parking Control” veic pret automašīnas īpašnieku, tajā skaitā arī gadījumā, ja automašīnu autostāvvietā novietojusi cita persona. (..)*”;
5. 14 dienu laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas sniegt informāciju *PTAC* par administratīvā akta izpildi atbilstoši *PTAL* 25.panta desmitās daļas noteikumiem (t.sk., iesniedzot pārstrādāto *Noteikumu* projektu).

Saskaņā ar *Administratīvā procesa likuma* 70.panta pirmo daļu, 76.panta pirmo daļu un otro daļu, 79.panta pirmo daļu un *PTAL* 25.panta 10.¹daļu šo administratīvo aktu adresāti var pārsūdzēt viena mēneša laikā kopš tā paziņošanas adresātam Administratīvajā rajona tiesā, Antonijas ielā 6, Rīgā.

Direktora vietā-
direktora vietniece

(paraksts)

B.Liepiņa

(zīmogs)

(..)

IZRAKSTS PAREIZS